

In memoriam Willy Suetens (1930-2005)

Willy Suetens studeerde af als jurist en econoom en bekleedde een hoge functie bij de Generale Bank.

Als jongeling begon hij met een studie van de eenden op het meer van Hofstade. Hiermee trad hij in de voetsporen van de latere directeur van de Nationale Parken van het voormalige Belgisch Kongo, de zoöloog Dr. Jacques Verschuren (1926-2014). Willy observeerde hier nagenoeg alle soorten eenden die in België voorkwamen en publiceerde minutieuze beschrijvingen van hun verenkleed in het tijdschrift 'De Wielewaal'. In dezelfde tijd begon hij in Hofstade met een uitgebreide studie over de broedbiologie van de Fuut *Podiceps cristatus*, die aanleiding gaf tot enkele uitgebreide publicaties ('Wielewaal' 21, 1955: 1-24 en 'Giervalk' 50, 1960: 231-264). Deze studies kregen weerklank in de Russische literatuur. Begin de jaren 1950 observeerde Willy in de broeken van Nekkerspoel een grote groep zwanen, die hij met de nodige kennis als Kleine zwanen *Cygnus columbianus bewickii* determineerde. Deze vaststelling bracht een revolutie teweeg in de gedachtegang betreffende de overwintering van de beide soorten wilde zwanen, de Wilde Zwaan *Cygnus cygnus* en de Kleine Zwaan in België. Dacht men voordien dat overwegend de Wilde Zwaan ons land bezocht gedurende de winter, zo werd het door Suetens' mededeling duidelijk dat de Kleine Zwaan meer voorkwam dan tot dan werd aangenomen.

Reeds tijdens zijn vogelinventarisaties in de Braakman, was Willy Suetens intens begaan met de overwintering van wilde ganzen ten zuiden van de Westerschelde ('Giervalk' 54, 1964: 399-438) en met de steeds talrijker wordende IJseenden *Clangula hyemalis* in dit gebied ('Giervalk' 48, 1958: 277-281). Maar zijn aandacht spitste zich vooral op de studie van de roofvogels, die men in die tijd liever stootvogels noemde. Op dit gebied zou hij een internationale bekendheid verwerven die hem tot de top bracht van de specialisten in Europa. Willy verzorgde samen met zijn vriend Paul Van Groenendael het lijvige deel over de Monniksgier *Aegypius monachus* in het 'Handbuch der Vögel Mitteleuropas' van U. N. Glutz von Blotzheim e.a. (Band 4 1979: 259-274). In de literatuurlijst van het "Handbook of the Birds of Europe, the Middle East and North Africa" van S. Cramp en K.E.L. Simmons werden acht van zijn werken met P. Van Groenendael aangehaald (Band 3, 1982 : 684). Het was Willy's levensdroom een tekstboek uit te werken over de roofvogels van Europa , dat voorzien was met eigen fotomateriaal. 'Dagroofvogels van Europa' (uitgave du Perron, 1992, 273 blz.) en zijn Franstalige homoloog "Rapaces d'Europe"(zelfde uitgever, eerste uitgave 1989, 279 blz.). Beide werken werden later een zeer gedegen referentiewerk.

Zijn fotowerk van roofvogels, verzameld in de loop van vele jaren, werd overal verwelkomd. Tal van originele foto's van de vier Europese gieren en andere soorten stootvogels verschenen van nu af in vele Europese ornithologische tijdschriften. Zo waren Willy Suetens en P. Van Groenendael de eersten om de Lammergier *Gypaetus barbatus* bij zijn nest te fotograferen. Anderen waren daar nooit in gelukt omdat deze gier gewoon is te broeden in moeilijk bereikbare, donkere spelonken met weinig lichttoevoer.

De inspanningen die geleverd werden om al die foto's te bekomen is voor beide ornithologen niet in te denken zwaar geweest. Het was hun levensregel dat om een betrouwbaar beeld van

de broedbiologie van een gier -of een arendsoort te bekomen, het nodig was verschillende keren per jaar niet alleen het aantal eieren maar ook het broedresultaat te controleren. Men kan zich indenken dat het met de wagen rijden op de smalle en met sneeuw bedekte bergwegen van de Spaanse siërra's, verre van eenvoudig was. Bij het fotografisch werk kwam nog bij: het bouwen van metalen observatietorens, tot tienrallen meter hoog, het uren blijven turen vanuit een schuiltent naar een nest met jongen dat maar enkele keren per dag het bezoek kreeg van een oudervogel, het haastig afbreken van observatietorens bij onraad, ten einde het nest van de stootvogel niet te verstoren en het klimwerk in de bergen om aas naar de voederplaatsen van de gieren te brengen. Dit alles onder regelmatig optredende hevige koude of zinderende warmte.

Willy Suetens klom op tot de toppen van Natuurbescherming in Europa. Hij werd ondervoorzitter van de 'Belgische Natuur- en Vogelreservaten' en voorzitter van de 'Hoge Raad voor Natuurbehoud van de Vlaamse Gemeenschap'. Samen met Dr. Paul Géroudet (1917-2006), Michel en Jean-François Terrasse, Paul Van Groenendael en Dr. Francisco Bernis (1916—2003), de vader van de Spaanse ornithologie, stichtte hij in 1969 in Frankrijk het 'Fonds voor de Instandhouding van de Roofvogels' (FIR, RIF). Tien jaar later werd hij stichtend voorzitter van de Belgische afdeling van deze werkgroep. Gedurende jaren werd Willy Suetens, samen met de gebroeders Terrasse, getaxeerd als de beste roofvogelkenners van Europa.

Van al deze inspanningen heeft Willy resultaten bereikt, die de overtuiging van het belang van zijn werk verstevigden. In Spanje nam de Vale Gier *Gyps fulvus* toe van 3.240 broedparen in 1979 naar 8.000 paren in 1989. Midden de jaren zestig van vorige eeuw leefden er in geheel Spanje 200 paren Monniksgieren, maar in 1991 vlogen er alleen al in het natuurpark, Monfragüe (Extremadura) 214 jongen uit, hetgeen wees op een 250 broedparen. Mede door het bijvoederen van de Lammergier op 12 voederplaatsen in de Spaanse Pyreneeën, werden hier in april 1992 reeds 100 à 110 vogels geteld.

Ook in Spanje was Willy Suetens bekend als directeur en erelid van de vereniging tot bescherming van de natuur en haar bronnen 'Adenex'. Hij was een hoeksteen bij de stichting van het natuurreservaat 'Sierra Grande' in Hornachos (prov. Badajoz). Kort na zijn overlijden verscheen in 'El Naturalista Digital' een 'In memoriam' en in het bekende Spaanse 'El País' verscheen een artikel van de hand van A.G. Cabrilla, die zijn verdiensten op gebied van roofvogelstudie en natuurbescherming loofden: 'Willy Suetens de Coen, defensor de las aves rapaces'.

In de omgang was Willy een aangenaam persoon. Een man van de actie, met veel energie, gedrevenheid en intelligentie. Glimlach en humor ontbraken nooit. Hij gaf graag aan elkeen het woord en zijn opmerkingen waren steeds raak.

Geraadpleegde literatuur

Anonymus (2005). Fallece en Bélgica el ornitólogo Willy Suetens. El Naturalista Digital 8/28/2005.

Cabrilla, L.G. (2005). Willy Suetens de Coen, defensor de las aves rapaces. El País 8 sep 2005.

De Smet, J. (1993). Roofvogelkenner Willy Suetens (1930-2005), portret april 1993. Grasduinen, april: 52-54.

Van Esbroeck, J. (2006). In memoriam Willy Suetens (1930-2005). Aves 43: 24-25.

Jacques Van Impe